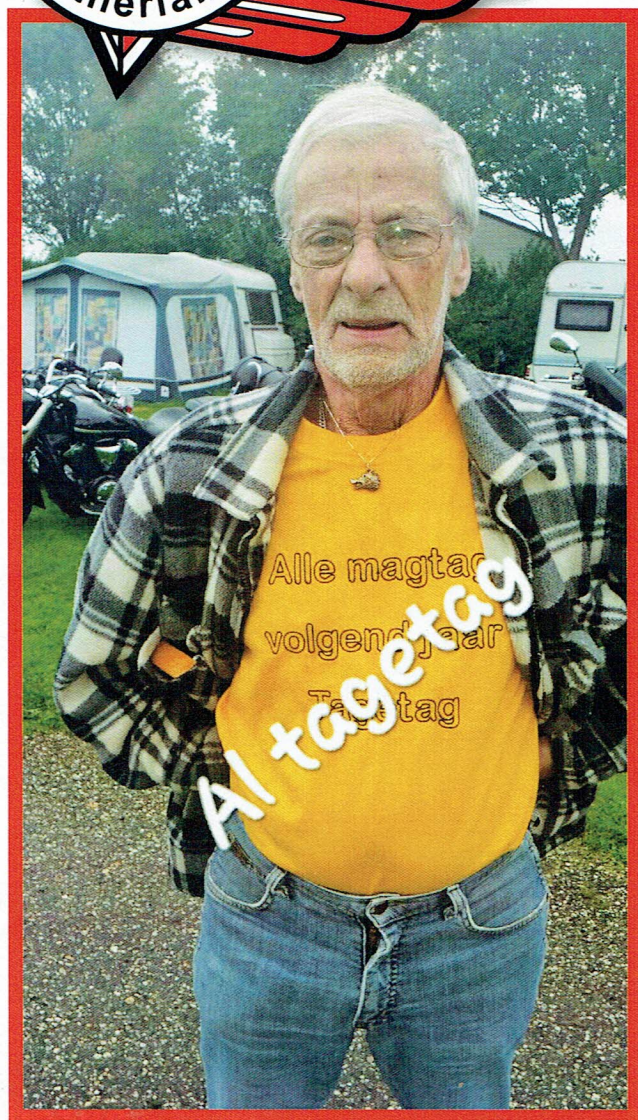
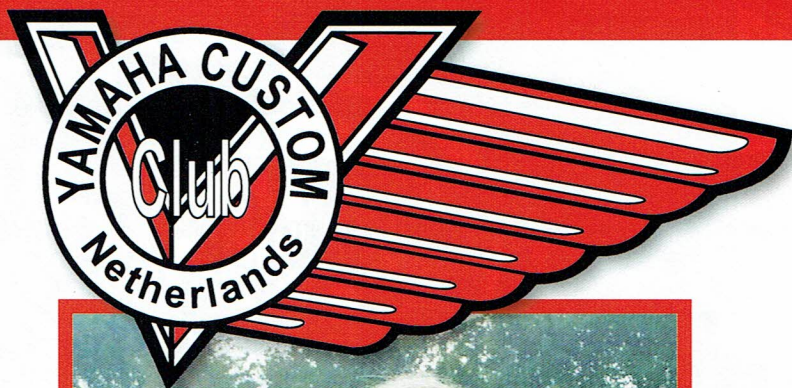
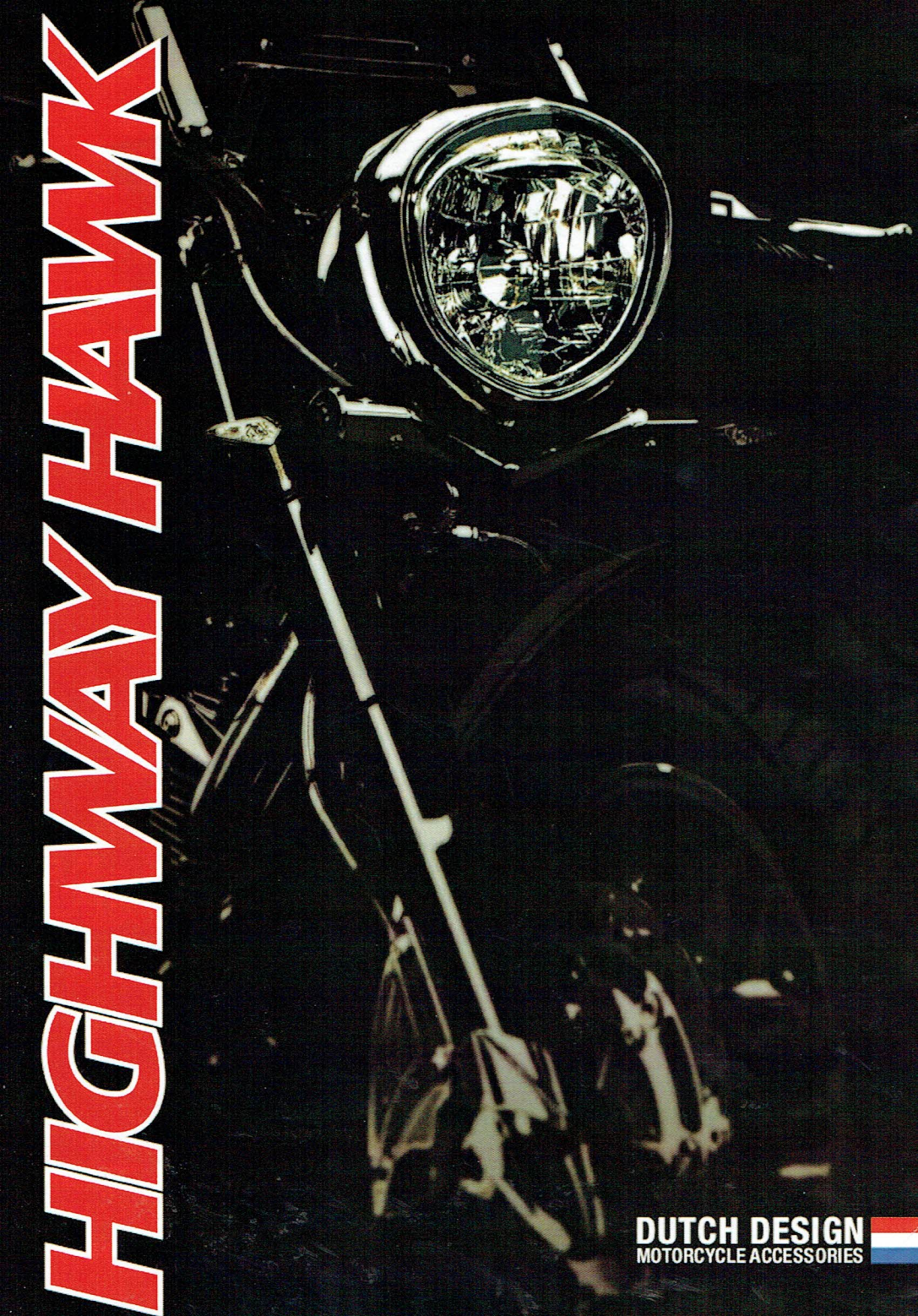

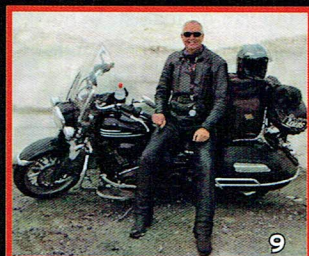
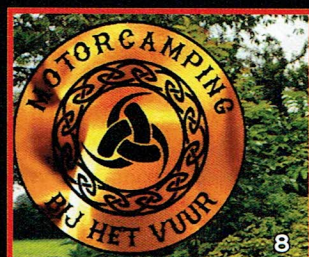
YAMAHA

HIGHWAY HAWK

DUTCH DESIGN
MOTORCYCLE ACCESSORIES

INHOUDSOPGAVE

Van het bestuur	4	Radar 9, de dreiging van regen	12
Van de redactie... ..	4	Bloesemtocht	16
Bericht van Facebook beheer.....	5	Spontane bloesemroute	18
Roadwolves nieuws	5	Agenda.....	20
Armoefeningen	6	Yamaha Exclusief Dealers	22
Evenementen	8	Regiobijeenkomsten	22
Hakken op die knoop.....	9	Organisatiestructuur YCCNL	23
Motorbeurs 2017	10	Colofon.....	23
Rattenrit 23 april.....	11		

VAN HET BESTUUR

Beste YCCNL'ers,

Op dit moment dat ik schrijf, ben ik bezig met de Internationale Rally en heb al met Jan van de evenementencommissie veel besproken om alles goed te laten verlopen. Gelukkig heeft hij al veel meer ervaring hiermee dan ik en alles is onder controle. Ook dankzij de vrijwilligers voor diverse werkzaamheden en de sponsors en adverteerders in het programmablade.

De algemene ledenvergadering is goed verlopen met het heugelijke resultaat dat Willy Spreij onze nieuwe vice-voorzitter is geworden. De vragen die tijdens de vergadering werden gesteld en niet direct beantwoord konden worden, staan op de agenda van de vergadering van het bestuur op 8 juli a.s. De notulen van de vergaderingen worden op het forum van onze website yccnl.nl gezet. Voor het bijhouden van de website en het forum zoeken we nog iemand die dit wil doen. Graag een vrijwilliger hiervoor.

De ritten van de regio's worden nadrukkelijk aanbevolen en wij zien graag verslagen verschijnen van de avonturen hiervan. Houd de agenda, facebook, email en de website in de gaten voor aankondigingen.

Veel veilig motorplezier,

Namens het bestuur,
Hans van den Bosch
Voorzitter YCCNL

VAN DE REDACTIE...

Eindelijk kan er gesteld worden dat het motorseizoen nu echt in volle gang is. Dit is te merken aan de leuke verslagen van diverse geplande en spontane ritten. De rally bij onze zuiderburen hebben wij achter de rug en onze eigen Internationale rally vind over een aantal weken al plaats. Terwijl ik deze tekst schrijf is de evenementencommissie nog hard aan het werk om er een onvergetelijk weekeinde van te maken. Ik hoop veel leden dat weekeinde te mogen begroeten.

Voor nu veel leesplezier en veilige kilometers gewenst op de weg!!

Wendy da Silva

Sluitingsdatum voor kopij:

20 augustus 2017

In principe kan van deze datum NIET worden afgeweken, dus houdt er rekening mee.

Alle gegevens in dit blad zijn zorgvuldig vergaard. De redactie kan echter geen verantwoording nemen voor tussentijdse wijzigingen in gegevens, onjuistheden in de informatie, alsmede zet- en/of drukfouten en uit deze informatie voortvloeiende contacten en overeenkomsten tussen de lezers van dit blad en de daarin vermelde instanties en/of personen.

De redactie is: **Wendy da Silva**,
yccnl.redactie@gmail.com

BERICHT VAN FACEBOOK BEHEER

Beste YCCNL leden

Ben je lid of begunstigde van YCCNL en je hebt een Facebook account dat kan je jezelf toevoegen in de groep van 'YCCNL Leden', lees hieronder hoe je dat doet.

- Ga naar je Facebook pagina en zoek 'YCCNL leden' op in de zoekbalk, zoek de knop 'Lid worden' en klik hierop. Het zal waarschijnlijk niet meteen voor jou zichtbaar zijn dat je lid bent geworden, maar als de beheerder het gecontroleerd heeft ben je definitief toegevoegd.

Een andere optie is om een van je Facebook vrienden (let wel!! Hij moet ook lid zijn van YCCNL) toe te voegen. Je gaat dan als volgt te werk.

- Via de zoekbalk op Facebook zoek je de groep 'YCCNL leden', eenmaal in de groep zoek je dan de knop/tekst 'Leden toevoegen', in de balk voer je de naam in en druk op 'Enter'.

Voor iedere regio is er ook een facebook pagina. Zoek deze op volgens de hierboven omschreven methode.

Let op! Er kunnen alleen leden of begunstigers lid worden van deze groep. Voldoet men niet aan deze criteria dan wordt je helaas niet toegelaten. Voor niet leden hebben wij nog onze pagina 'YCCNL Netherlands' die door iedereen 'geliket' kan worden.

Groet,

Nuno da Silva, Facebook beheerder

ROADWOLVES NIEUWS

Nou ja nieuws, eigenlijk is er niet zoveel nieuws.

Begin mei de eerste gemeenschappelijk rit gemaakt. Er was een leuke opkomst en hebben na de koffie een ritje gemaakt met een tussenstop in Terborg. Daar was *Terborg on wheels*, een evenement met van alles op wielen.

Daar speelde ook de band die op de Internationale gespeeld heeft, dus mooie gelegenheid om de anderen te laten horen wat voor band het was. Ik had mij van het hele evenement wat meer voor gesteld. Er stonden een paar foodtrucks, een aantal oude auto's en een aantal motoren. Ik had er veel meer verwacht. Ook kon je de motor laten zegenen.

Tot slot ben je natuurlijk altijd een keer welkom om naar ons regiocafé te komen. We gaan tot en met de eerste zondag in oktober na een kop koffie en een praatje een stukje rijden.

Jan Teunissen

©Freek@Miggebrink-abr.nl

ARMOEFENINGEN

Ik ga u niet weer eindeloos vermoeien met dat gedoe met mijn arm, maar ja, de verwevenheid met het motorrijden is zo hecht, dat ik er niet helemaal aan ontkom. Dus, korthedshalve, er is een kijkoperatie uitgevoerd, waarbij de in de schouder iets van bot hebben weggeschraapt, toch nog een slijmbeursontstekinkje hebben verwijderd en een van de twee aanhechtingspezen van de biceps hebben doorgeknipt. Waarom? Om dat die de pijn veroorzaakte; lag niet lekker op zijn plek. Dan sta je voor een geruime tijd van herstel met fysio en zo, maar het kan mij niet snel genoeg gaan.

Een paar weken terug had ik zoiets van 'ik ga het eens proberen' en ik reed de makkelijkst sturende fiets, Virago 1100, naar buiten. Starten. Ja, dat had je gedacht. Reutel, reutel, reutel en stil. Nou verbaasde me dat niet helemaal, want van de winter had ik er al twee keer iets gekst mee meegemaakt. Ik sloot de druppelaar aan en het gele lampje ging branden. Dat is normaal. Die druppelaar gaat dan zijn programma afdraaien en een dag later ging ik kijken: rood! Dat is niet goed. Even kijken of ik de oorzaak kan achterhalen en ik doe een poging tot starten. Vrijwel onmiddellijk sloeg hij aan. Nou, dan is de accu goed, constateerde ik voorbarig, nou ja, op dat moment was hij nog goed. Een week later probeerde ik het nog eens met die druppelaar en weer kreeg ik een dag later: rood! En starten ging niet lekker, dus ik ben er mee gekapt. Zien we van het voorjaar dan wel. En inderdaad, helemaal dood.

Zo goed en zo kwaad als het ging met een beetje lamme arm heb ik de accu eruit gepeuterd en naar de motorzaak gebracht. "Meet dat eens door jongens en als hij echt naar de knoppen is moet ik een nieuwe", dat was ongeveer mijn mededeling. Twee dagen later ging ik langs. Je raad

het al; nieuwe accu. Ze hadden het geprobeerd, maar echt laden wou hij niet meer. Leuk en aardig, maar hoe kan dat nou, het ding is krap 2 jaar oud? Die jongens: "hang die accu er maar in en rij dan maar eens langs, dan kunnen we verder meten". Zo gezegd zo gedaan. De afstand was te kort om de arm te evalueren en ze rolden hem meteen de werkplaats in. Alles gemeten en niks te vinden natuurlijk. "Hoe kan dat dan" was mijn vraag. Men ging meedenken. Heb je er iets aan laten hangen of zo, of een lichtje laten branden. Dat laatste kan natuurlijk niet. Sleutel eruit en alle lampen doven. Er iets aan laten hangen? Betrekkelijk. Ik heb een houder voor de TomTom op het stuur met het bijgeleverde kabeltje rechtstreeks aangesloten op de accu, maar de TomTom zat er niet in van de winter. Jaaaaa, zei de motorjongen, maar in die houder zit een klein onderdeelje dat stroom vraagt, dus heeft naar alle waarschijnlijkheid in die maanden die accu lekker leeg gelurkt. Ja, maar de vorige winter was dat ook zo, en toen startte hij gewoon! Ze waren onverbiddelijk. Zou best kunnen, maar was die winter korter? Of heb je vaker de druppelaar er aan gehad? Zou allemaal best kunnen. Eind goed al goed, paar centen lichter en een ervaring rijker. De Virago snort weer als een zonnetje en het kabeltje van de TomTomhouder heb ik maar even losgetrokken. Die zit er zo weer in als de TomTom zelf aan boord komt. Daarna heb ik met de Virago een half uur rondgereden. Gewoon om te zien of het arm-euvel zich nog voordeed, wat vóór de behandeling het geval was na 15 a 20 minuten. Niks gemerkt, nou ja, het was nog wel gevoelig, maar het resultaat was hoopgevend.

Een paar dagen later was het weer eens mooi weer en nu wou ik de Honda eens testen. Dit zit heel anders; daar zijn de armen wat meer

gestrekt. Die startte meteen. Ook wel eens lekker. Meteen maar eens een wat langere route nemen. Ik reed dus over de A27 noordwaarts om bij Fort Altena de binnenwegen op te zoeken. Ging ook nog allemaal prima. Ik wou de pont nemen bij Sprang, maar die was wegens onderhoud uit de vaart genomen, riepen de borden bij de toegangsweg. Nou ja, dan zit er weinig anders op dan terug naar de A27 en weer zuidwaarts. Onderweg had ik al een paar keer gemerkt dat hij niet lekker wou vertrekken. OK, dat klinkt raar. Stel je staat stil voor een rood stoplicht. Dat wordt ineens groen. Je zet hem in zijn een en geeft gas. Nu niet. Hij sloeg gewoon af. Gelukkig was het niet druk en kon ik hem naar de stoeprand duwen. Opnieuw starten . . . hij sloeg wel aan maar als ik gas gaf begon hij te sputteren en sloeg af. Nog maar eens. Nu langzamer het gas opendraaien en dat scheen te helpen. Toen hij lekker op toeren was, voorzichtig de koppeling loslaten en als hij eenmaal rijdt dan gaat het wel weer. Zo ben ik doorgesukkeld en ik dacht: toch meer even eerst langs de motorzaak voordat ik weer ellende in mijn garage zet.

Ik vroeg de eigenaar van de zaak even mee naar buiten te komen. Ik gaf hem het sleuteltje en zei: "start hem maar een geef gas". Gelukkig deed het euvel zich ook bij hem voor. Bij diezelfde motorzaak had hij voor de winter nog een beurt gehad met alles erop en eraan. Dus vond ik dat ik het recht had om te vragen "hoe kan dat nou, heeft hij nog nooit gedaan". Voor alles is er een eerste keer, hoor je dan. Ik deed een suggestie: "kan het zijn dat het slechte brandstof is, die heeft 3 maanden stilgestaan." Ja, het kan iets met de injectie zijn, maar dat is nogal een operatie meteen, dus de kwaliteit van de benzine, dat zou zomaar kunnen. Ik kreeg dus zo'n flesje mee wat je in je tank kunt kliepen en dat maakt de boel dan een beetje schoon. Dat leek vrijwel

onmiddellijk te helpen; even schudden starten en zonder problemen reed ik naar huis. Ook weer verholpen, en van mijn arm geen noemenswaardige last; wel een beetje moe gevoel in mijn schouder.

Ik was toch niet helemaal gerust op de werking van dat magische flesje, dus weer een week later dacht ik: ik ga eens even langs bij een Honda-dealer in Breda. Die moet er verstand van hebben. Tijdens die rit is hij een keer afgeslagen terwijl hij stationair draaide voor een stoplicht. Gauw weer starten (voor het groen werd) en dat lukte. Bij de Honda-dealer heb ik een technisch iemand gezocht en ook die kwam mee naar buiten. Ik had iets gesuggereerd over verkeerde bougies die moeilijk gingen doen als ze warm werden, maar dat vond hij maar een vaag verhaal. Hij vroeg mijn sleutel, startte de Honda en gaf meteen een loei gas toen hij aansloeg, en het blok smoorde. Hij startte nog een keer en liet hem toen rustig op toeren komen en daarna ging hij flink gassen.

Zijn conclusie was: niks mis met de bougies, ik denk eerder aan vuil in de benzine. Toen begon hij een hele uitleg over hoe die injectie werkte met een kogeltje, en dat hij benzine ging spuiten als dat kogeltje wordt weggetrokken (gooi maar in mijn pet) en als er dan vuil tussen schiet dan kan dat kogeltje niet meer afsluiten en dan verzuip je hem als het ware als je flink gas geeft. Hij was mij al kwijt bij dat kogeltje, maar aan zijn gelaatsuitdrukking kon ik afleiden dat dit de ultieme waarheid was. Ik nam weer zo'n flesje mee, dit keer van het merk Forte en voor de prijs van 13 euro. Ook dat ging de tank in en daarna reed hij (weer) voorbeeldig.

En toen zag ik de aankondiging van de rattenrit op 23 april. Tsja, wel fris nog. En om daar om half elf te zijn moet kwart over negen vertrekken

en dan is het pas een graad of 6. En dan is het 5 kwartier heen plus vijf kwartier terug, plus een ritje van een uur, dat is drie en een half uur bij elkaar. Dat is wel even een stukje als testrit. Weet je wat: ik doe het! En dan op de Honda. Redelijk beschut tegen kou en andere slechte

weersomstandigheden en vanwege de gestrekte armen een betere testrit dan op de relaxte Virago. Hoe dat ging is weer een ander verhaal... wordt vervolgd!

Ton Trommelen

EVENEMENTEN

Als ik dit schrijf (20 mei) zitten wij in de afrondingsfase voor de Internationale. Er moeten alleen nog wat dingen binnen komen.

Ondanks wat problemen, zoals het afzeggen van een band (was wel snel weer opgelost), het niet komen van de Colombianen en nog wat andere kleinigheden, is alles toch rond gekomen.

Dus als het magazine uitkomt, zit de Internationale er weer op. Wij hopen dat ondanks een kleinere opkomst dan in eerste instantie gehoopt werd, het toch een fantastische Internationale is geweest.

Toen wij aan het rondgaan waren voor advertenties voor het programma boekje zijn wij op een leuke nieuwe motorcamping hier in de buurt geweest. Zijn leuke, vriendelijke mensen en we kwamen aan de praat dat we misschien in

september nog een low budget weekend wilden houden. Toen kwam meteen het voorstel, waarom niet hier.

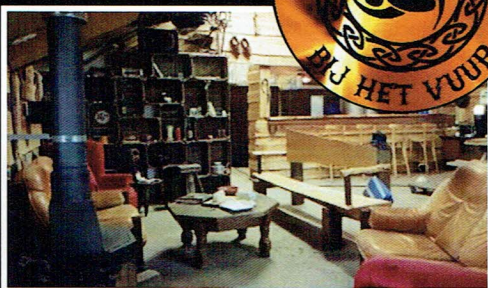
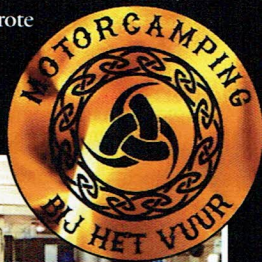
Dus wat vinden jullie ervan om in september een low budget weekend te houden op "Motorcamping bij het Vuur".

Laat het ons even weten of er interesse is, dan gaan wij ermee aan het werk. Wij zitten te denken aan alleen de overnachtingskosten en eventueel een BBQ van te voren te betalen en de rest met elkaar te regelen.

Er is daar een grote schuur die omgebouwd is tot kantine, dus als het minder weer is kun je ook binnen of onder een grote overkapping zitten.

Reacties naar:

yccnl.events@gmail.com

HAKKEN OP DIE KNOOP ...

De kilometerstand is 53.000 kilometer. Is dat veel? Nee echt niet! Mijn DragStar 1100 classic had 125.000 km op de teller toen ik tegen deze motor "aanliep". Het blok doet de snelheden en aantallen kilometers echt met 2 vingers in het linker neusgat: hoge toerentallen worden niet gehaald. Het maximum aantal toeren is slechts 5.000 en daarmee haalt de XV1900 al zijn krachten. Het kost het blok allemaal geen inspanning. (een buikschuiver gaat met meer dan 10.000 toeren over de weg)

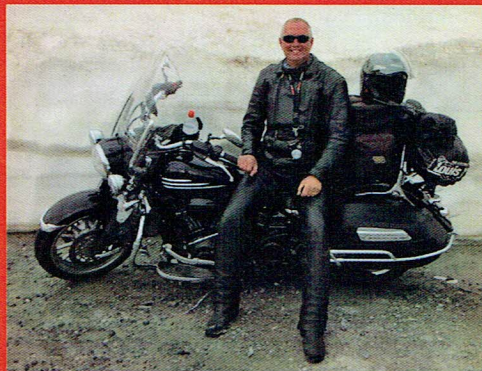
Uiteindelijk, ik ben er enkele maanden mee bezig geweest, heb ik die knoop dus door gehakt: ik verkoop mijn prachtige XV1900 Mid Night Star omdat ik stop met motorrijden. Ja, ik kan tientallen redenen bedenken om het niet te doen, maar ik kan er ook tientallen bedenken om het wel te doen. De weegschaal sloeg door naar stoppen.

Graag gun ik de leden van de YCCNL de koop van mijn motor. Hij is van 2011 en ik heb ervoor gezorgd dat het een FL versie is geworden (Fully Loaded), dus passing lights, koffer beschermingrail, valbeugel en groot scherm.

De XV1900 is een power cruiser, zo noem ik het. Ik ben er altijd zuinig op geweest. Volgens de theorie (Google) redt hij de 100km/u in 4,5 seconden. Ik heb het nooit geprobeerd, maar bloedsnel is ie wel. Diezelfde theorie zegt dat de maximale snelheid 220 km/u is. Ook dat heb ik nooit geprobeerd, 180 km/u in Duitsland heb ik wel "op zijn sloffen" gedaan, maar ik vond dat zelf niet prettig zo hard te gaan.

Ik gun de leden als eerste de keuze mijn motor te kopen, dan weet ik dat ie goed terecht komt. De prijs is dan ook wel eerlijk en fixed en deze werd door mijn dealer afgegeven als zijnde "dat is ie voor de verkoop echt waard". Wie meer wil weten of een proefrit wil maken zal even contact met mij moeten opnemen: ton.vandecoevering@kpnmail.nl.

Groetjes,
Ton van de Coevering

MOTORBEURS 2017

De woensdagmiddag voor de beurs hebben Kees de Man en ik storm en regen getrotseerd om te helpen om onze beursstand weer op te bouwen voor een hopelijk succesvolle Motorbeurs 2017. Hans van de Bosch had mij gebeld dat hij onderweg was vanuit Schoonhoven naar Utrecht met de spulletjes voor de beurs. Het is toch maar weer een hele opgave om eerst het motorblok op te halen en dan maar weer vanuit het zuiden naar Schoonhoven en dan weer naar Utrecht te rijden om e.e.a. uit te laden. Dan krijg je nog het gevecht om een gunstig plek voor je auto te krijgen om allen uit te laden. (Klasse weer Hans!!!!)

De donderdag stond ik zelf op de beurs met John, Kees en Ton. Ton Trommelen was op wintersport. Ondanks het barre weer is de beurs goed van start gegaan er waren 18.740 bezoekers 12% meer dan in 2016!! Helaas was het binnen-terrein afgesloten door het slechte weer.

Vrijdag was een topdag in totaal 30.836 bezoekers en daarmee de drukste vrijdag ooit. Op het binnenterrein waren diverse activiteiten die zeer druk bezocht zijn. Ook was er nu een motorparkeerplaats geopend in hal 2, waarvandaan ze binnendoor naar de beursvloer konden.

De zaterdag was voor onze club een succes. Hier werden 8 van de 10 nieuwe leden gescoord!!!! Wel leden die een jaar lang gratis lid mogen zijn, maar toch.

De zondag viel qua aantal bezoekers ver achter dan in 2016, de reden zou het slechte weer zijn. Dat merkte ik ook toen ik in de middag kwam helpen de boel weer in te pakken. Ik kwam op de fiets vanuit Nieuwegein en het was geen pretje met die sterke wind tegen.

Waarom heb ik eigenlijk een motor, dacht ik nog!! Nadat de meeste bezoekers warenetrokken konden wij beginnen met afbreken van de stand. Altijd weer een gevecht en een gepuzzel om de bestelauto van Hans weer bij de uitgang te krijgen. Maar na een klein uurtje was de stand leeg alsof er niets gebeurd was.

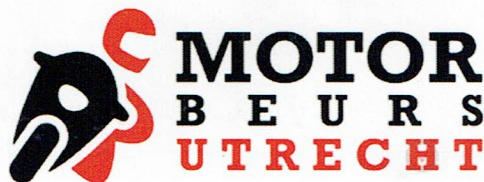
Ook was het even stoeien met onze grote poster om deze opgerold te krijgen. Trouwens... er was wat kritiek van enkele bezoekers van "Vinden ze motorrijden wel leuk? Ze hadden best wel mogen lachen daar vooraan". Deze anekdote kwam van een vrijwilliger op de beurs, dus ik weet niet of het waar is of gewoon de jaloezie!!

Maar al met al was het weer een geslaagde motorbeurs en wil ik iedereen weer bedanken voor zijn inzet en aanwezigheid.

Voor degene onder ons die de statistieken bijhouden, hier de bezoekersaantallen van 2017:

	2017	2016
Donderdag	18.740	16.716
Vrijdag	30.836	27.401
Zaterdag	25.641	26.433
Zondag	22603	25640
Totaal	97.820	96.192

Groetjes,
Daan
namens het promotieteam

RATTENRIT 23 APRIL

Om kwart over negen stond de Honda buiten. Hij startte en hij liep, ook stationair. Het was 8 graden en zonnetje stond aan een blauwe hemel met weinig wind. Ideaal toch?

Kijken hoe die arm zich houdt. Dat ging in den beginnen boven verwachting maar in de bocht van de A27 naar de A2 merkte ik toch iets van stijfheid. Niet zeuren, hij moet nog wennen. Na Breukelen komt er een benzinstation. Daar ben ik toch maar even gestopt. 2 a 3 minuten en het ging weer. Lang in dezelfde houding vindt hij niet lekker blijkbaar.

Voor de afslag naar Weesp was er al weer wat aan de weg veranderd voor mijn gevoel, maar de afslag zelf nog niet. Die is kort en dat is oppassen geblazen. Vlak voor Weesp staat een zelf-tank-station. De standaardplek om afgetankt aan een rit te beginnen.

Bij de manege was het nog rustig; er stonden al 2 motoren. Binnen ontwaarde ik ook 2 motorrijders die ik kende. De een was m.b.v. van zijn telefoon met lichtbeelden omstandig aan het uitleggen hoe hij het startprobleem van zijn dragstar had opgelost. Zag er indrukwekkend uit, dat was mij nooit gelukt. Langzaam druppelden er meer mensen binnen en het werd zowaar nog een hele groep. Bere gezellig weer.

Om iets over elf ging men zich klaar maken voor vertrek. Ik seinde Nico nog even in dat ik vanwege mijn arm eerder zou kunnen afhaken. Volgens hem was Breukelen dan een mooi punt daarvoor. Daarheen zouden we binnendoor rijden, langs de vecht en zo, en dan via Breukelen weer omhoog naar Weesp.

De route was prachtig, inderdaad langs de Vecht en andere watertjes en weggetjes. Hier en daar op die smalle weggetjes recreëerden er ook anderen. Iemand liet 2 honden los lopen. Eentje bleef wijselijk aan de kant, maar die andere vond motoren maar niks en deed naar iedere langrijdende motor een schijnaanval. Hij doet zijn best maar, dacht ik, maar er waren er bij die dat best eng vonden. Verderop stond iemand met een paard. OK, dan gaan we heel rustig en zo stil mogelijk aan de andere kant van de weg er langs. Dat geldt natuurlijk niet voor wielrenners. Die sjezen overal op volle snelheid langs en door.

Ik moet zeggen, mijn arm hield zich redelijk. Toen we dan ook bij Breukelen even stopten gebaarde Nico dat dit het punt was om af te haken, maar ik schudde van nee, ik ging door! Daan vertrok wel, die had blijkbaar nog andere afspraken, en verder ding het weer

Dat ging allemaal prima tot de werkzaamheden aan de snelwegen rond Amsterdam roet in het eten gooiden. De afslag die Nico wilde gebruiken was er even niet en zijn TomTom was voor hem nog zo nieuw dat hij niet zo gauw een alternatief was. Gelukkig ken ik mijn TomTom al behoorlijk goed, dus terug naar de manege met vermijden van snelwegen zou de oplossing moeten zijn. Dat werkte en een kwartiertje later waren we weer terug.

Even een bakje, en wat te eten voor de hongerigen, en het was alweer mijn tijd. Zondagmiddag wordt ik verwacht bij de kleinkinders voor het avondmaal. De reis naar huis liep ook al anders door al die snelwegverbouwingen. Ik werd helemaal langs Hilversum naar de A27 geleid.

Nou ja, dan weten jullie het wel zo langzamerhand. Wel flink de wind tegen, maar de Honda heeft een kuip dus dat rolt wel. Na al die kilometers is de arm wel moe, maar hij doet gewoon zijn werk. Iedere dag weer ietsje beter.

Hoe lang dat herstel gaat duren? Geen idee, maar dat maakt me ook niet zoveel uit. Als ik maar kan rijden.

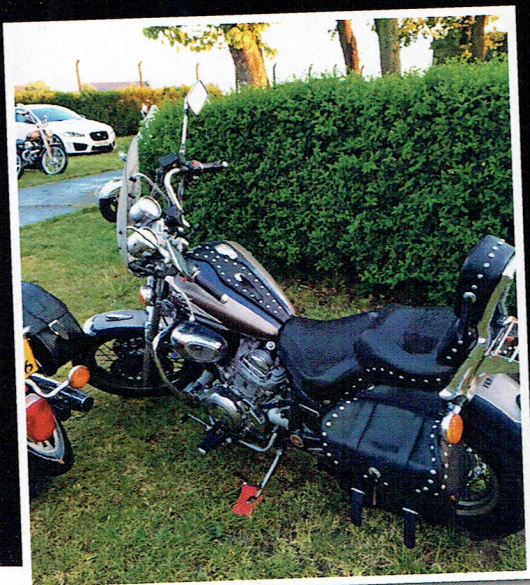
Ton Trommelen

RADAR 9, DE DREIGING VAN REGEN

Een dag van tevoren ontstond er verkeer op facebook met betrekking tot de reis- en vertrektijden van deze en gene. Uiteindelijk bleek het voor velen toch net even iets anders te lopen, zodat alleen mijn persoon en de beide Ferreira's zich verzamelden bij de pomp van Hazeldonk. De weersvoorspellingen veranderden zo ongeveer per kwartier en ze waren toen van dien aard dat we zomaar droog aan zouden kunnen komen. Henri zou worden opgepikt bij een pompstation voorbij Gent. Telefonisch kwamen er nog wat berichten van vertraging (maar we komen er aan!) en zelfs afhaken, zowel om gezondheids-

redenen (jammer jammer) als vanwege het weer (watjes!). Voor die laatsten: droog aangekomen, zaterdag droog (als je niet met de ride-out mee was) en zondag ook: helemaal droog. Eenmaal op snelheid merkte ik al gauw dat mijn linker oordop niet helemaal goed zat. De herrie van het verkeer en de wind kwam redelijk vol binnen. Maar ja, in die hectiek voor Antwerpen de anderen even duidelijk maken dat ik even ga stoppen, dat is ook weer zo iets. Dan maar even flink zijn en dat maar verdragen tot voorbij Gent.

Het was druk rond Antwerpen en af en toe stakte het zelfs even. Auto's en vrachtauto's deden regelmatig aan baantje wisselen, terwijl dit zo op het oog nauwelijks voor meer snelheid zorgde. Alle banen waren vol en of je nou in de ene of de andere baan geparkeerd staat maakt ook niks uit dacht ik. Tijd genoeg om nog eens na te denken over een even simpel als moeilijk te realiseren plan. We zitten nu op de rondweg van Antwerpen, maar in Antwerpen hebben we helemaal niets te zoeken. We willen/moeten er alleen maar langs. Waarom is er geen weg LANGS Antwerpen? De rondweg zou voor verkeer moeten zijn dat Antwerpen ergens in of uit wil, en niet voor verkeer dat daar niets te zoeken heeft. Dat is het simpele deel. Het moeilijke deel is dat je dan een weg zou moeten aanleggen langs Antwerpen en de daarvoor benodigde grond

heeft al lang een andere bestemming gekregen, en krijg dat maar eens terug gedraaid! Rond Eindhoven is dat ook niet gelukt en dagelijks zien we de gevolgen. Zucht.

Toen we het tankstation voorbij Gent hadden gevonden zagen we geen Henri. Het is een redelijk groot station, dus ik ging even een rondje lopen om te zien of hij ergens uit het zicht stond. En ja hoor, al van verre ontwaarde ik zijn rijzige gestalte. Als het zo was geweest dat we hier hadden moeten tanken dan hadden we hem onmiddellijk gezien. Hij stond netjes geparkeerd op een voor motoren gereserveerde strook. Maar we waren meteen op een groter parkeerterrein neergestreken en dan krijg je dat. Nu konden we met zijn vieren verder.

De navigatie van Nuno gaf iets van 44 km en die van mij iets meer dan 50! Vorig jaar volgden we Nuno (route binnendoor) maar dat werd een hele omzwerving vanwege een opeenstapeling van werkzaamheden en afsluitingen. Nu dus over de snelweg en dat was saai, maar het schoot wel lekker op. Afslag 9 leidt je dan even van de weg af, om je meteen de gelegenheid te geven tot tanken. Ik werd net op tijd gewaarschuwd voor de Euro 95, die hier al voorzien was van ethanol of zoiets. Ik had als eens gehoord dat dat op den duur voor oudere motoren tot problemen kan leiden met de kleppen, dus ik deed er maar Euro 98 in. Lekker goedkoop hier!

Het laatste stukje was zo afgelegd en zo kwamen we dan op het terrein aan. Het waaide stevig en de welkomstent stond dit keer aan de poort en niet meer in het gebouwtje. Mijn naam stond zowaar op de lijst en na ontvangst van een groen bandje, een slokje lekkers, een tasje met verrassingen en de overdracht van een klein geldbedrag waren we binnen. Eerst maar eens de tent

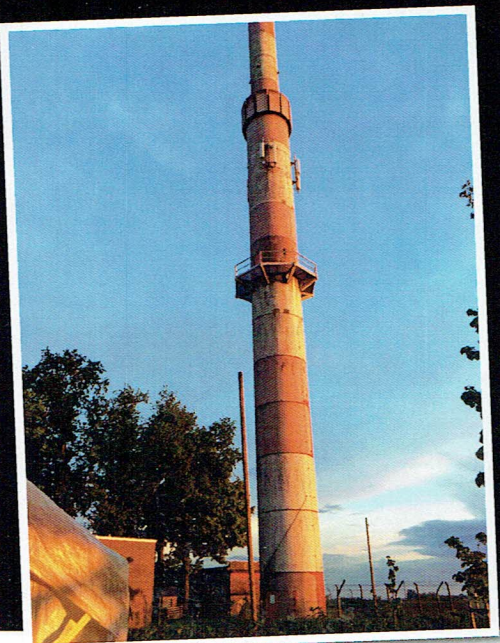
opzetten. Ik zocht een plaatsje in de luwte van de wind en ging aan de slag. Het inbrengen van de haringen was niet zomaar even een kwestie van douwen. Er moest een heuse hamer aan te pas komen om de harde grond te doorboren. Ik merkte dat mijn tentje een beetje begon te slijten. Hij is nog wel waterdicht, maar hier en daar rammelt er wat aan de stikfels, enkele lusjes zijn na jaren trouwe dienst losgekomen en rubbertjes zijn verteerd. Misschien in de komende weken maar eens gaan neuzen bij de Wit in Schijndel, daar hebben ze vast wel een waardige opvolger. Van de andere kant, dit seizoen zou hij nog wel redden; we wachten op de opruiming.

Nu de tent stond bleek ik dorst te hebben. Na de aanschaf van wat 'zuipkaarten' kon het eerste biertje naar binnen worden gewerkt. En daar kwam de eerste regenbui over. Die was niet misselijk, maar hij duurde dan ook niet lang. Toen de regen een wat normaler beeld vertoonde realiseerde ik me dat mijn tent wellicht nog open stond. Oeps. En dat was net op de kant waar de regen schuin naar binnen sloeg. Ik besloot de gok te nemen en de droogte af te wachten. In die tijd nog maar eens een biertje. Toen de regen wat minderde waagde ik de oversteek en inderdaad, er stond een gootje aan de binnenkant van de tent. Met het nodige watermanagement werd dat naar buiten geleid en daarna de rits gesloten.

Eens kijken wie er verder allemaal al staat. Dat waren een redelijk aantal Engelsen en om de hoek een deel van de outriders. Die waren nog aan het opzetten. Anja was met de auto, (wat meteen allerlei vervoersproblemen had opgelost) want ze had nog een verjaardag. De rest van de club moest nog komen, werk en dergelijke, ja, gepensioneerd zijn heeft zo zijn voordelen.

Verderop stonden de opblaastenten van Han en de iets grotere van Rinze en Hanna. Zij waren per auto gekomen. Han deed pogingen om zijn luchtbed op te pompen met de pomp van de tent. Om een of andere reden werkte dat niet. Hij vreesde dat het ding lek was en informeerde al hier en daar of er een extra luchtbed beschikbaar was. Een ingeving van mij was om het eens anders te proberen, dus hebben we een pompje met een sigarenaanstekerplug gebruikt om het gevaarte via de accu van mijn onvolprezen Virago te vullen. Dat lukte. Later is hij nog gaan kijken of alles hard bleef en ja hoor, ook na vele jaren trouwe dienst was het geval bereid hem te door de nachten te dragen. Best opmerkelijk voor Chinese massaproductie.

Ondertussen druppelden er nog steeds deelnemers binnen. Erg groot was de opkomst niet dit keer (weersomstandigheden?), maar er was volk genoeg om er een gezellige boel van te maken.

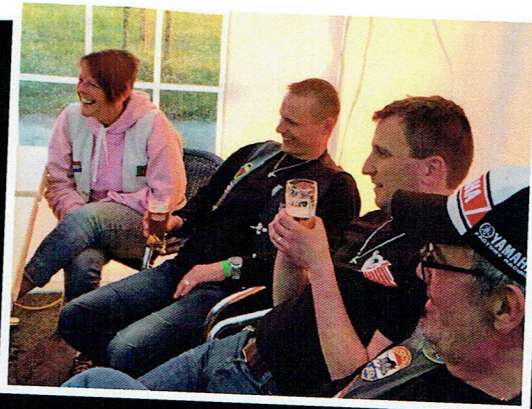
Zo af en toe kletterde er een buitje langs, maar dat was nooit van lange duur. Wel lang en vaak genoeg om de band (die die avond zou spelen) ongerust te maken. De tent waar ze zouden spelen lag lager dan de tent waar wij rondhingen en dat wilden ze graag anders. Een natte vloer waar allerlei kabels rondslingerden leek geen aantrekkelijk vooruitzicht. Toen het weer even droog was werd de helft van het meubilair verhuisd.

Het avondmaal liet zich goed smaken en dan doe je er verstandig aan om een rondje koffie in te lassen. De band liet af en toe van zich horen (inspelen en afstellen) en als er even een stilte viel ging een overenthousiaste DJ onmiddellijk naar de knoppen, als u begrijpt wat ik bedoel. Stilte is blijkbaar eng, hoewel het wisselen van gedachten dan een stuk makkelijker is. Toch moet ik zeggen dat de band kwalitatief niet slecht was en dat zegt heel wat uit mijn mond. Misschien is dit milde oordeel ingegeven door het feit dat ik consequent mijn oordoppen heb ingehouden. Het zou ook kunnen dat de alcohol de scherpste wat had weggespoeld. Nee, onzin, ze speelden best aardig. Na drie uur, nagenoeg zonder pauze, was ook dat weer voorbij. Tijd voor de DJ! Tot in de erg vroege uurtjes is er in allerlei combinaties nog over van alles en nog wat doorgepraat. Enkelen hebben er zelfs hun hele nachtrust voor opgeofferd! Voor mij was het om twee uur bedtijd.

Toen ik bij aanvang van het ontbijt eens rond keek was het ook nog erg rustig. Leden van de organisatie waren (al) druk in de weer en daar waren er bij die toch echt niet vroeg waren gaan slapen. Wat een plichtsbetrachting! Hulde! De verzorging liet trouwens niets te wensen over. Vele handen maakten licht werk. Alom werd de weersverwachting geraadpleegd met het oog

op de ride-out. Overwegend droog met hier en daar een buitje en relatief veel wind. Kies maar. Ik keek naar het wolkendek en vertrouwde het niet. Ik liep nog een hele tijd te twijfelen, want iemand doet moeite om een mooie rit uit te zetten en als er dan maar een klein groepje mee gaat dan vind ik dat ik het offer moet brengen. Maar de animo was nog heel behoorlijk, dus ik besloot niet mee te gaan. Ik ben vergeten na te vragen hoe de rit was geweest. Ik heb wel gevraagd of ze het droog hebben gehouden. Het resultaat was dat de ene helft 3 buien had gehad en de andere helft 4 buien. Hoe dat kan? Simpel. Ergens wordt de groep door een rood stoplicht door midden geknipt. Diegenen die al over waren bleven droog, terwijl de wachtenden een plaatselijke bui moesten verwerken (of zoiets) ☺

Wij waren met z'n zessen per auto naar het mooie Brugge gereden. Daarbij zijn er 2 buitjes geweest. Eentje onderweg (auto bleek waterdicht) en eentje toen we op het plein voor het stadhuis een lunch wegwerkten (onder een parasol). Brugge is best leuk. Goed onderhouden middeleeuwse gebouwen, veel horeca, veel winkeltjes en weinig parkeermogelijkheden, zoals in meer oude stadjes. Veel toeristen, maar ja, dat waren wij ook en als het zonnetje had geschinen was het helemaal prachtig geweest. Weer terug bij de auto's (we waren binnen de geschatte parkeertijd terug) bleek er toch een bon te zijn uitgeschreven. Je moest daar voor een bonnetje een kenteken invoeren en daarbij was er één lettertje misgegaan. Een lettertje verschil (er is veel klankovereenkomst tussen H en A) en een ambtenaar reageert als robot: kenteken klopt niet: 30 euro! Simpel toch? Maar laat ik niet over ambtenaren beginnen, ik was er zelf ook eentje, ik ken ze dus van dichtbij en wat ze er over zeggen is allemaal waar!

Net voor de rondrit terug kwam arriveerden we weer bij radar 9. Weersvoorspelling: droog! Niet helemaal waar, maar in de loop van de dag klaarde het wel op een op het eind kwam er zelfs nog een zonnetje bij. Terwijl het vlees voor de barbecue werd voorbereid nam band 2 zijn intrek in de tent en al gauw klonken de eerste test-klanken. Harder dan gisteren, maar dat kunnen mijn oordoppen wel aan. De maaltijd was weer prima verzorgd (hulde aan het kookstel) en er werd volop gebruik van gemaakt. Er was nog wel wat vlees over, maar dat verdween (warm gehouden) in de loop van de avond toch ook nog. Toen de band om half acht begon zaten we in een halve cirkel als auditorium opgesteld. Dat kon nu ook want het weer hielp een handje. Ze deden erg hun best en kregen na ieder nummer een beschaafd applausje. Later op de avond werden we zelfs verleid tot 'meezingacties'. Om half elf zaten de drie uur spelen er op. De DJ nam het over. Sommigen (die de volgende ochtend nog een hele reis voor de boeg hadden) gingen op tijd naar bed en naarmate de avond vorderde werd het steeds rustiger. Natuurlijk blijven er altijd een stelletje in gesprek tot in de kleine uurtjes, maar ik hield het voor gezien om 2 uur.

Zondagmorgen was de organiserende groep in alle vroegte al bezig met het ontmantelen

van het kampement. Het ontbijt stond er weer volledig uitgerust bij en de koffie smaakte prima. Het weer was goed en de tent was droog. Inpakken en opvouwen is zo langzamerhand een routineklusje geworden. Nuno en Wendy hadden binnen geslapen, dus die waren helemaal snel klaar voor vertrek. Een half uurtje later was ik ook zover. Hier en daar een afscheidsgroet (de meesten zie ik over een maand weer) en daar ging de Virago. Bagage als rugleuning, tankje vol, lampje aan en tokkelen maar. Ik had

weliswaar de TomTom aan staan, maar eigenlijk wist ik de weg wel. Met zo'n wegwijzer op het stuur hoeft je echter niet zo vreselijk op te letten. Lekker makkelijk. Dit keer geen file bij Antwerpen en om elf uur lag ik thuis in bad. Volgend jaar organiseren de Belgen weer een weekend maar dan niet in radar 9, maar in Zandvliet, Putsebaan 251. Daar zijn we al eens eerder geweest. Ik kan niet wachten!

Tom Trommelen

BLOESEMTOCHT

Ineens ging het via Facebook over een bloesemtocht. Leek me hartstikke leuk. Maar ja, ik had net met de buurman afgesproken iets aan de gedeelde schutting te gaan doen, dus dikke pech. Maar die werkzaamheden konden iets naar voren worden geschoven, waardoor het misschien toch nog zou kunnen lukken. ☺

Anderen haakten er op in en waarschijnlijk ook omdat het een mooie zondag beloofde te worden stond er om elf uur een heuse groep opgesteld bij van der Valk in Vianen. Netjes afgetankt bij het buur-tankstation, keurig opgesteld, lekker bijkletsend en wachtend op vertrek.

Nuno had de route van internet gedownload (ik ook, maar ik hield me rustig, verklaring volgt) en hij zou voorop rijden. Niet met 'blokken' (beetje link als het zo druk is), maar met het wachten van de laatste man/vrouw als er een groep gelost is door verkeerslichten of wat dan ook. Prima systeem als iedereen zich er aan houdt.

Dan die TomTom. Het downloaden van de route op zich ging probleemloos. In de beschrijving die er bij stond vertelde men eerlijk dat ten behoeve van de TomTom (waarom weet ik niet) het aantal waypoints zou worden teruggebracht van honderd-zoveel naar 48. Dan gaat er mijns inziens al een hoop info verloren, maar wie weet, wellicht doen ze het intelligent. Dan activeer je die opgeslagen route en dan vraagt hij waar vandaan je wilt vertrekken. Dan zeg je bv. 'huidige locatie' (lijkt voor de hand liggend) en zo ga je dan van huis. Jaja. Had je gedacht.

Al op de A27 gaf hij aan bij Gorkum naar rechts te willen. Oké, dat is inderdaad in de richting van de bloesemroute, maar ik wil eerst naar Vianen. Alarmerender vond ik de notitie dat hij naar Tiel wilde. Ach ja, das waar ook. Routes hebben bij TomTom een gefixeerd idee van begin- en eindpunt. Daar ben ik tot schande en schande achter gekomen toen ik eens een route had uitgezet vanuit Schoonhoven.

Die route had ik 'gebouwd' m.b.v. het (gratis) programma: Tyre. Gelukkig was ik zo slim om vooraf deze planning op uitvoerbaarheid te testen. Op de dijk vanwaar ik wilde vertrekken zette ik de TomTom aan en ik startte de route. Hij vroeg me meteen om te keren! Keren? Ik heb nog geen meter gereden! In het vertrouwen dat hij wel zou bijdraaien vervolgde ik de rit, maar hij was het er niet mee eens. Zucht. Dan maar terug. Na twee keer kreeg ik het door. Ik moest de TomTom pas inschakelen als ik voor het punt stond dat ik op de kaart als beginpunt had aangeklikt. Niet er achter en ook niet er op, nee, er voor. Pas als hij over het beginpunt rijdt en de route staat aan, heb je kans van slagen.

Daarom hield ik me stil. Ik hou er niet van om altijd voorop te moeten rijden en zeker niet met zo'n grote groep. In de drukte rijd ik liever met kleinere groepen en blokken is iets wat op het platteland goed kan werken, maar niet in drukke woonomgevingen met veel verkeer. Maar ik had TomTom wel aan staan en toen Nuno vertrok volgde hij inderdaad de route zoals TomTom die ook aan mij voorstelde. Dat ging dus wel goedkomen, dacht ik. Maar vlak bij Tiel (onvermijdelijk het beginpunt) sloeg Nuno ineens rechtsaf, terwijl mijn TomTom rechtdoor wilde. Wat is dat nu?

Heeft Nuno een andere route gedownload? Zou natuurlijk kunnen. Zo niet, dan kan het nog zijn dat zijn nieuwere navigatie-instrument anders werkt dan het mijne, maar als dat niet zo is, en hij rechtsaf slaat omdat dat wellicht korter is naar het centrum, dan zijn we in de problemen. Samen uit samen thuis dus ik volgde braaf, net als iedereen natuurlijk. Vanaf dat moment ging het helemaal mis met mijn TomTom. Dan wees hij weer naar links, dan weer naar rechts, het leek volkomen willekeurig en op gegeven moment heb ik hem maar uitgezet. Ik heb nog niet met Nuno gesproken over hoe het bij hem ging, maar toen we Tiel voor de derde keer naderden vanuit een andere invalshoek haakte ik af. De kans dat we ooit nog precies over de coördinaten van het startpunt zouden crossen was erg klein geworden. Op zich allemaal niet erg, zo lang we rijden hebben we lol, maar ik zat nog met iets anders in mijn maag.

De bloesemroute was best lang en het tempo waarin het ging zou ons urenlang bezighouden. En ik moest die middag nog ergens heen om een partytent op te halen. Ik had dus toch ergens onderweg moeten afhaken. Nou, dan maar hier. Zwaai zwaai naar de anderen en ik zette mijn TomTom op naar huis met vermijding van snelwegen. Dat veranderde ik al gauw in 'kortste route' want dat zou ook nog vele uren gaan kosten.

De anderen zijn doorgereden en via facebook heb ik vernomen dat ze het prima naar hun zin hebben gehad en zelfs nog ergens bloesem hebben kunnen fotograferen!

Ik werd na de bijstelling van TomTom zo snel mogelijk naar de A15 gedirigeerd en daar ging het met gezwinde spoed richting Gorkum. Eenmaal over de brug bij Gorkum kon ik, als de tijd het toeliet, altijd nog een stukje binnendoor pakken. Gezien het feit dat mijn arm weer eens opspeelde, deed ik dat ook maar en bij Fort Altena ging ik de A27 af. Rustig over de binnenwegen was beter voor die (nog) half lamme 'vleugel'. Ergens bij Hank of Dussen zag ik ineens een afslag naar rechts die naar Breda wees. He, is dat nieuw? Met het oog op het

verkorten van mijn reistijd en ook wel een beetje nieuwsgierigheid, nam ik die afslag en na 3 kilometer zat ik weer op de A27. Nu even doortrekken. Bruggetje over, de A59 kruisen en na weer 3 kilometer de afslag Dongen. Na Dongen komt Rijen en daar woon ik. Motor stallen, omkleden en hup de auto in. Dat is allemaal goed gekomen. Nu op naar het Belgenweekend bij Radar 9. Mooi weer hoop ik...

Ton Trommelen

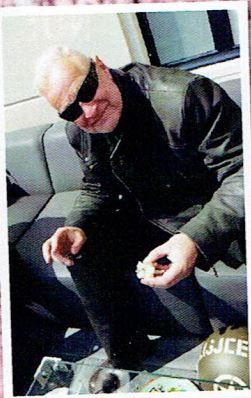
SPONTANE BLOESEMROUTE

Willy stuurde via facebook een berichtje of er iemand zin had om zondag 30 april een route in de Betuwe te gaan rijden. Hierop reageerden spontaan enige leden. Mij leek het ook wel wat want zoals het eruitzag zou het die zondag mooi weer worden. Ik heb toen de regio vertegenwoordigers benaderd om via hun mailbestand de leden te benaderen voor deze rit. Inmiddels had ik met Willy contact om een geschikte locatie te vinden in het midden van het land. Wij kwamen uit in Vianen waar wij afspraken om rond 11.00 uur bij motel Vianen te verzamelen. Nuno had alvast een bloesemroute geïnstalleerd in zijn Tom Tom. De zondag was de opkomst een groot succes, zeker omdat het spontaan en ook nog zeer kort dag was. In totaal waren er zo'n 20 motoren. Ook met een, zoals ik dacht, met een Brabants kenteken maar dat bleek de "B" van België te zijn. Na wat heen en weer gebabbel en kennis-

maken had Nuno zijn navigatie geïnstalleerd en zijn wij eerst lekker binnendoor naar Tiel gereden om daar de bloesemroute op te pakken. Dit ging niet helemaal goed daar zijn Tom Tom meer een "Om Om" was. Dit kwam meer doordat er wegwerkzaamheden in de buurt waren en er verschillende borden stonden met de waarschuwing je navigatie uit te zetten.

Even buiten Tiel een tussenstop gemaakt om de beentjes en een peukje te doen. Het was toch alweer 1 uur en men kreeg toch al een beetje trek. Dus wij in de buurt zoeken, draaien wachten, doorrijden, omkeren, terugrijden totdat wij aan de dijk een restaurant hadden ontdekt.

Wat opviel tijdens deze zoektocht dat de wind was gaan toemen. Toen wij bij het restaurant aankwamen was het terras, afgezet met glas, bovenaan de dijk druk bezet. Op het mooie lounge gedeelte beneden aan het restaurant zat

niemand, dus wij hier ons geïnstalleerd. Toen wij eenmaal hadden plaatsgenomen wisten wij waarom hier niemand zat. Er stond hier zo'n wind dat code oranje zeker op zijn plaats was geweest.

Echte motorrijders laten zich niet kennen dus wij bestelden spontaan onze hapjes en drankjes. Als eerste kwam daar de koffie met appeltaart met slagroom. Binnen no time zat er geen slagroom meer op de taart want die was spontaan weggewaaid en op het naastgelegen fietspad beland. Ook de broodjes kroket met salade die hadden het moeilijk, het brood moest apart worden gereserveerd omdat diverse broodjes in het weiland belandden.

Dan het gevecht om het e.e.a. naar binnen te werken. Ik was een gedeelte van mijn salade kwijt, die was spontaan in Jeroen zijn appeltaart terecht gekomen. Onze Brabantse vrienden hebben hun versnaperingen achter de loungebank genuttigd om toch nog wat

binnen te krijgen. Wendy heeft e.e.a. vastgelegd want anders zou niemand het geloven. Na deze ervaring weer op de motorfiets en verder met onze route. Willy zou in eerste instantie voorrijden maar die had dezelfde problemen als Nuno met haar Tom Tom. Hierna is de route door mij en Ad overgenomen omdat wij deze omgeving vrij goed kennen. Na een mooie tocht weer lekker binnendoor, ik heb helaas van de bloesem niet veel meegekregen, weer naar het startpunt in Vianen. Nog even nagenieten afscheid nemen en weer naar huis.

Ik hoop dat er nog vele van deze spontane acties worden ondernomen en niet alleen van onze vertegenwoordigers. Daarom is het van belang dat onze leden hun en ook juiste e-mail naar de organisatie sturen zodat wij die kunnen benaderen. Dit kan naar YCCNL. leden@gmail.com. Of vraag anders via Nuno om vrienden te worden van YCCNL facebook zodat wij jullie kunnen benaderen.

Groetjes
Daan

AGENDA 2017 YAMAHA CUSTOM CLUB NETHERLANDS

JUNI

- zo 4** RW Regiocalfé, 12.00 uur
Buitencentrum Kerkemeijer Borculo
- 9 t/m 11** Internationale Rally
Open donderdag 12.00 uur
(indien gewenst eerder)
Buitencentrum Kerkemeijer Borculo
- zo 11** GEEN SS Regiocalfé
- zo 18** WCH Regiocalfé, 11.00 uur 't Vierkantje
12 uur vertrek **Haringrit**
- zo 25** RR Regiocalfé, 10.30 uur
Manege Bleijenberg (inclusief toerrit)

JULI

- zo 2** RW Regiocalfé, 11.00 uur café de Tol
(aansluitend toerrit)
- zo 9** SS Regiocalfé, 12.00 uur eetcafé Mozes
- zo 16** WCH Regiocalfé, 12.00 uur 't Vierkantje
- zo 23** RR Toerrit (tijd en locatie volgen)

AUGUSTUS

- zo 6** RW Regiocalfé, 11.00 uur café de Tol
(aansluitend toerrit)
- zo 13** SS Regiocalfé, 12.00 uur eetcafé Mozes
- zo 20** WCH Regiocalfé, 12.00 uur 't Vierkantje
- zo 27** RR Regiocalfé, 10.30 uur
Manege Bleijenberg (inclusief toerrit)

SEPTEMBER

- zo 3** RW Regiocalfé, 11.00 uur
(aansluitend toerrit) Andere locatie
i.v.m. Høkersdag Normaal
(locatie volgt)
- 8 t/m 10** onder voorbehoud low
Budget Weekend (locatie volgt)
- zo 10** SS Regiocalfé, 12.00 uur eetcafé Mozes
- zo 17** WCH Regiocalfé, 12.00 uur 't Vierkantje
- zo 24** RR Toerrit. Vertrek vanuit Akersloot
(locatie volgt)

OKTOBER

- zo 1** RW Regiocalfé, 11.00 uur café de Tol
(aansluitend toerrit)
- zo 8** SS Regiocalfé, 12.00 uur eetcafé Mozes
- zo 15** WCH Regiocalfé, 12.00 uur 't Vierkantje
- zo 22** RR Regiocalfé, 13.00 uur
Manege Bleijenberg

NOVEMBER

- zo 5** RW Regiocalfé, 13.00 uur café de Tol
- zo 12** SS Regiocalfé, 12.00 uur eetcafé Mozes
- zo 19** WCH Regiocalfé, 12.00 uur 't Vierkantje
- zo 26** RR Regiocalfé, 13.00 uur
Rustenberg- Ursem

DECEMBER

- zo 3** RW Regiocalfé, 13.00 uur café de Tol
- zo 10** SS Regiocalfé, 12.00 uur eetcafé Mozes
- zo 17** WCH Regiocalfé, 12.00 uur 't Vierkantje
- zo 31** GEEN RR regiocalfé

**VOOR DE ADRESSEN VAN DE
REGIOCAFÉ'S ZIE HET KADER
VERDEROP IN DIT MAGAZINE.**

Weet je iets voor de agenda?? Laat het de redactie en dus de leden weten! Er kan rustig altijd iets veranderen. Kijk voor de laatste wijzigingen in de agenda op onze site. www.yccnl.nl

Bezoek ook eens het forum op de site om op de hoogte te blijven van spontane initiatieven voor toerritten en/of weekeinden.

TERMAAT MOTOREN

Yamaha exclusief dealer

YAMAHA

ALTIJD SUPERAANBIEDINGEN

750 leren combipakken en overalls

750 leren jassen, ook retro jassen

1000 broeken; textiel, leer, jeans, doorwaai

1250 textiele jassen; waterdicht, Gore-tex en doorwaai

2500 helmen; integraal, jet, systeem en cross

**Meer dan 500 Arai's
in de aanbieding!**

topmerken

motorkleding | helmen | laarzen | handschoenen

HEEL VEEL KORTING !!

op uitlopende collecties

ga naar **www.termaatmotoren.nl** en klik op

Kijk op onze vernieuwde site voor aanbiedingen

WWW.TERMAATMOTOREN.NL

NU OOK DIRECT PER MAIL BESTELLEN VIA ONZE SITE!!!

TERMAAT MOTOREN

6 dagen per week geopend, donderdag koopavond
HERTOGSTRAAT 74, NIJMEGEN CENTRUM 024-3229575

YAMAHA EXCLUSIEF DEALERS

Yamaha heeft ruim 30 dealers verspreidt over ons land. Dit zijn motorzaken die meestal meerdere merken vertegenwoordigen. Tegenwoordig zie je ook dat er steeds meer zaken zijn die zich specialiseren in maar 1 merk. De Exclusief dealers. Er zijn op dit moment 7 zogenaamde Yamaha Exclusief dealers in Nederland.

DIT ZIJN:

Van Meel Motoren in Made. www.vanmeelmotoren.nl

Gebben Motoren in Rogat. www.gebbenmotoren.nl

Termaat Motoren in Nijmegen. www.termaatmotoren.nl

TopMoto in Apeldoorn. www.top-moto.nl

Motor Centrum West in Naaldwijk. www.motorcentrumwest.nl

Martin's Motorservice in Lelystad. www.martinsmotorservice.nl

Roadrunner Motoren in Velp. www.roadrunnermotoren.nl

REGIO BIJEENKOMSTEN

Regio 1/2 Groningen, Friesland en Drenthe

Falcons Iedere 2e zondag van de maand.
Helaas geen regio bijeenkomsten.

Regio 3 Wolves Overijssel, Gelderland, Flevoland

Wolves Iedere 1e zondag van de maand. Voor actuele aanvangstijden zie agenda.
Café de Tol 't Normaalste café van de Achterhoek (vroeger stamkroeg van Normaal)
Keijenborgseweg 1, 7021KP Zelhem.
(Als er een toerist op de agenda staat, vertrekt deze om 11:00 uur.)

Regio 4 Utrecht, Noord-Holland

Rats Iedere 4e zondag van de maand. Regiocafé 13:00 uur
Manege Bleijenberg 's Gravenlandseweg 3, 1381 HH Weesp

Regio 5 Zeeland, Zuid-Holland

Hogs Iedere 3e zondag van de maand. Regiocafé 12:00 uur
't Vierkantje Kerkstraat 3, 2651 CD Berkel en Rodenrijs

Regio 6 Noord-Brabant, Limburg

Snakes Iedere 2e zondag van de maand. Regiocafé 12:00 uur
Eetcafé Mozes Hovel 45, 5051NR Goirle

YAMAHA CUSTOM CLUB NETHERLANDS

Organisatiestructuur

Bestuur

Voorzitter: Hans van den Bosch,
yccnl.voorzitter@gmail.com
Vice voorzitter: Boudewijn Vriezen,
yccnl.vice@gmail.com
Secretaris: Henri Callens,
yccnl.secretaris@gmail.com
Penningmeester: Ronald Cobet,
yccnl.penningmeester@gmail.com

Toegevoegd aan het bestuur

Manfred de Bos: yccnl.falcons@gmail.com
Jan Teunissen: yccnl.wolves@gmail.com
Nico Jansen: yccnl.rats@gmail.com
Hans Hendriks: yccnl.hogs@gmail.com
Nuno da Silva: yccnl.snakes@gmail.com

Regiovertegenwoordigers

Groningen/Friesland/Drenthe (regio 1/2)

Overijssel/Gelderland/Flevoland (regio 3)

Noord Holland/Utrecht (regio 4)

Zuid Holland/Zeeland (regio 5)

Brabant/Limburg (regio 6)

Redactie Magazine Wendy da Silva
yccnl.redactie@gmail.com

Site master Ronald Cobet
yccnl.sitemaster@gmail.com

Facebook beheerder Nuno da Silva
yccnl.moderator@gmail.com

Internationale contacten Hans van den Bosch
international@yccnl.nl

Commissies

- **Promotie Team**
yccnl.promoteam@gmail.com
- **Nationale Rally**
yccnl.events@gmail.com
- **Internationale Rally**
yccnl.rally2017@gmail.com

Road Falcons Manfred de Bos
e-mail: yccnl.falcons@gmail.com

Road Wolves Jan Teunissen en team
e-mail: yccnl.wolves@gmail.com

Road Rats Nico Jansen en team
e-mail: yccnl.rats@gmail.com

Westcoast Hogs Hans Hendriks en team
e-mail: yccnl.hogs@gmail.com

Southern Snakes Nuno da Silva
e-mail: yccnl.snakes@gmail.com

Colofon

Het YCCNL Magazine wordt 4x per jaar uitgegeven.

Redactie Email Internet Vormgeving Adverteren

Wendy da Silva
yccnl.redactie@gmail.com
www.yccnl.nl

De Studio Breda, www.destudiobreda.nl

In ons magazine kan ook worden geadverteerd. Voor meer informatie kun je terecht bij ons Promoteam. yccnl.promoteam@gmail.com
per jaar op bank rekeningnummer IBAN NL51RABO0156606704
t.n.v. YCCNL te Utrecht.

Contributie

Gewone leden: € 35,-. Begunstiger: € 25,-

Het verenigingsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december. De contributie is per vooruitbetaling verschuldigd. De contributie zal halverwege de maand december worden geïnd. Het lidmaatschap opzeggen dient 4 weken voor het einde van het jaar te geschieden. Dit kan via een e-mail naar yccnl leden@gmail.com met vermelding van het lidmaatschapsnummer. Voor nieuwe leden, wiens contributie is bijgeschreven na 1 oktober, geldt de contributie voor het daaropvolgende kalenderjaar.

Voor:

- Verkoop van alle merken nieuwe en gebruikte motoren
- Grote collectie motorkleding en accessoires
- Reparatie en onderhoud van alle merken motoren
- Tevens verkoop van brom en snorscooters en brommers

Smederijstraat 2 (via navigatie: Gildestraat) • 2671 BV Naaldwijk
Tel.: 0174 - 44 07 71 • E-mail: info@motorcentrumwest.nl

WWW.MOTORCENTRUMWEST.NL